

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe an an	Lei 200-
Pe o jumătate de an	" 100-
Pe 3 luni	" 50-
Pentru străinătate	" 300-
Pentru America pe an	Dolari 2-

Foaie pentru popor

Redactat de preotul: L. TRIFA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5

Un număr Lei 3·50

ANUNȚURI

primește admin. din str. Avram Iancu 5

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir măcar 8 Lei pentru odată, dacă se public
de mai multe ori se dă ratațul cuvenit.

Pentru săptămâna Patimilor.

Intrăm în săptămâna Patimilor, vreme de evlavie și duioșie sufletească.

Însă pentru cei mai mulți, această duioșie este numai o duioșie trecătoare. Este numai o tresărire sufletească ce nu lasă urme în viață. Jertfa Crucii trebuie să stea deapăruri săpată în inima noastră și în gândul nostru.

Păcatul omenirii, păcatul nostru era atât de greu încât nici o jertfă omenească nu putea împăca dreptatea lui Dumnezeu. A trebuit să moară însuși Isus, Fiul lui Dumnezeu, iar această jertfă s-a făcut din dragoste Tatălui și Fiului.

Această taină a măntuirii noastre se arată foarte lămurit în al 4-lea cuvânt ce l-a rostit Isus pe Cruce: „Eli, Eli, Lama Asabthani, Dumnezeul meu, Dumnezel meu, de ce m'ai lăsat?” [Mateiu 27, 46]. În clipa aceasta Domnul Isus luase asuprași păcatele tuturor oamenilor din toate vremile. În clipa aceasta, Tatăl cerește îl părăsise, pentrucă Dumnezeu nu poate suferi păcatul.

Ce dar mare și ce dragoște mare ni s-a arătat nouă pe Crucea Golgotei! Viața noastră ar trebui — și trebuie — să fie un răspuns la această dragoste. Care este însă răspunsul nostru?

In săptămâna cea mare

creștinii plâng patimile Mântuitorului. Dar Cel restignit pe Cruce ne răspunde: „nu mă plângăți pe Mine, ci vă plângăți pe voi” [Luca 10, 20].

Să ne plângem pe noi însine și păcatele noastre. Plângerea pe care Domnul o așteaptă dela noi e să ne răstignim împreună cu El ca să nu mai trăim noi, ci să trăiască El în noi [Galaneni 2, 20]. Plângerea care îi place Domnului e să murim față de lume și față de păcat [Galaneni 6, 14]... să nu mai trăim pentru noi, ci pentru El... să nu mai fim ai noștri, ci să fim ai Celui ce ne-a rescumpărat cu un preț atât de mare [1 Corinteni 2, 23 și 6 19]. O astfel de plângere și tânguire faci tu??

Criză mare și la America.

Somajul va împinge pe lucrători la revoluție?

In ultimul timp criza de lucru din America s'a întărit foarte mult. Politica Americei de a strânge tot aurul de pe pământ și a se închide cu bogăția ei ca într'un turn în care nimeni să nu poată pătrunde, se răzbună astăzi în capul ei.

Sărătoarea Europei, săracită de groaznicul războiu, nu mai are cu ce să cumpere produsele și lucrurile făcute în America. Si America nu știe acum ce să facă cu mărfurile fabricilor sale, pe care nu are cui să le vândă. De aci și ieșit criza. Nefiind cumpărători, a trebuit ca fabricile să producă mai pu-

țin, adică să dea drumul la lucrători.

In luna Februarie a fost în Statele Unite un total de 3.700.000 șomeri (oameni fără lucru). La fiecare cinci lucrători, unul nu are de lucru. Președintele sindicalilor muncitorești a declarat, că dacă guvernul nu va lăsa măsuri spre a veni în ajutorul celor ce n'au de lucru, va trebui să ia măsuri pentru a înfrunta o revoluție.

Să vedem ce va face America pentru îndreptarea răului. Se va mai îndărătnici să stea în retragerea ei?

Iadul din Rusia

Ce se poate vedea de pe malul românesc, al Nistrului.

Dintr-o comună de pe malul românesc al Nistrului s'a văzut cum la biserică din Tiraspol — pe malul ucrainian al Nistrului — s'au prezentat bolșevicii să ridice clopoțele. Locuitorii au zind au alergat opunându-se cu o mare îndărjire. Armata cheată să împrăștie mulțimea a refuzat pentru că în fruntea manifestanților erau puși copii și femei.

Cu aceeași îndărjire se opune poporul și în contra comunizării proprietăților. De pe malul românesc al Nistrului se vede cum cei ce nu vor să luceze — sub conducerea sovietului — la grădinele colectivizate de pe mal, sunt arestați și duși de soldați la închisoare. Sute de oameni se adună în fața închi-

sorii cerând eliberarea celor închiși.

Nemulțumirile cu colectivizarea fiind din ce în ce mai mari, se aude că coarda astă, se va mai slăbi: Ba se vorbește chiar și de o opozitie ce i s-ar face pe chestia astă lui Stalin, șeful Sovietelor.

Statul sovietic însă își urmărește cu hotărâre planurile sale. Mai zilele trecute a venit vestea despre deschiderea unei universități de copii în scopul combaterii sentimentului religios. Copiii vor fi crescuți fără Dumnezeu, vor fi învățați să nu simtă decât ură pentru tot ce e sfânt și vor fi trimiși apoi să predice ateismul [necredința] în popor.

Ce va fi în lume când copiii acesteia vor ajunge mari?

Manifestația națională dela „Cultul Patriei”

pentru apărarea țării de bolșevism.

Oamenii de bine ai țărei — strânși în societatea așa numita „Cultul Patriei” — s'au întrunit la București pentru a da alarmă de stările amenințătoare din țară și mai ales din Basarabia.

Să vorbit despre răul pe care îl face țării politicianismul, despre influența rea pe care o au trădători și dezertori ca Stere și Moldovanu, ce au posturi de conducere în țara, care ar fi trebuit să-i condamne de mult.

Adunarea a cerut ca în Basarabia să nu se mai facă politică, ci toate forțele să se

adune pentru înlăturarea streinilor cari încearcă să samene sămânța bolșevică — în sufletul oamenilor. Să se înlăture tot ce îndeamnă la comunism, începând dela stăvilierea risipei ce se face cu banul public, luat dela săracul, țăran sau funcționar, care abia au cu ce trăi. Exemplu unei vieți curate la cei de sus și înlăturarea tuturor nedreptăților, precum și luminarea suflului poporului, pentru ca pericolul ce amenință țara să fie înlăturat.

O delegație din sănul adunarii a prezintat în acest înțelus un memoriu Inaltei Regențe.

Din parlament.

La ordinea zilei au fost întâmplările politice despre care scriem în altă parte. În ședința dela 3 Aprilie a vorbit dl general Alevră despre organizația armatei, arătând ce fac alte țări pentru armată și cât de puțin facem noi. Să pus în discuție și legea pentru înființarea institutului național de export, legea pentru organizarea Casei

Pădurilor. Unele măsuri pentru standardizarea [alegerea pe calitate] a ouălor, și pentru încurajarea creșterii vitelor au fost discutate.

Un pod între Jugoslavia România. La Belgrad s'a ținut o conferință prin care se arată că ar fi de important construirea unui pod peste Dunăre în punctul Prahova în fața Orșovei. Aci ar lua ființă și un port dunărean.

Dreapta învățătură de credință și de viațuire creștină — și rătăcirile vremurilor noastre.

Insemnătatea sf. Crucii.
Cuvântul Crucii celor peritori nebunie este, iară nouă, celor ce ne măntuim, puterea lui Dumnezeu este". Așa ne învață sf. Apostol [I. Cor. 1, 18], deslușind însemnătatea sfintei Crucii „Cei cari îi vor zice împotriva acestui semn [Lc. 2, 34], hulitorii și necredincioșii prin cruce vor fi osândiți peirii, iară adevărății închinători, prin Crucea Domnului dobândim măntuirea. Cari sunt ai lui Hristos, trupul și-au răstignit împreună cu patimile și cu poftele [Gal. 5, 24], omul cel vechiu împreună cu Dânsul s'a răstignit, ca să nu mai slugim noi păcatului [Rom. 6, 6], ci de viem totuș în trup, nu prin noi, ci Hristos trăește întru noi, în credință în Fiul lui Dumnezeu, care ne-a iubit, încât L-a dat pe sine pentru noi [Gal. 2, 24]. În acest semn al Crucii vom fi judecați [Mat. 24, 30] spre osândă, sau spre măntuire în viața de veci.

Acesta este cugetul nostru și aceasta este credința noastră în fața Crucii, și nu avem semn de mai înaltă mândrie, decât Crucea Domnului nostru Iisus Hristos întru care ne lăudăm [Gal. 6, 14] ca unii, pentru cari, lumea este răstignită și noi pentru lume răstigniji.

Așa socotim noi Crucea Domnului, în mijlocul vieții noastre creștinești, cum a fost așezat pomul vieții în mijlocul raiului, spre cunoștința binelui și a răului, ca să ne opreasă dela lăcomia lui Adam și a Evei, părindu-ne de osândă, de care ei n'au știut să se ferească.

Păgânilor Crucea li era nebunie, semnul cel mai de ocară, pe care mureau răstigniți cei mai mari făcători de rele; iară iudeilor li era sminteală [I. Cor. 1, 23]. S'au poticnit de această peatră pusă în Sion [Rom. 9, 33]; pentru că nu au băgat-o în seamă [Fapt. 4, 11]; măcar că din belșug a fost închipuită, dintr-un inceput, în legea veche, prin scara, pe care a văzut-o Iacob în vis, legând cerul cu pământul „și Domnul era întărit pe ea” [Fac. 28, 12]. Deși a văzut Iacob scara, nu era totuși legătură între cer și pământ, cum spune fericitul Augustin: „Înainte de a apărea Crucea, n'a fost încă scară spre cer; de aceea n'a putut ajunge acolo nici Avraam, nici Isac, nici David nici un alt om. Acum este pusă scara, Crucea se înalță și intrarea în cer este deschisă. Tu vezi scara înălțându-se de pe pământ la cer, deci privește Crucea, căci scara, care leagă pământul cu cerul, are forma Crucii, Domnul a spânzurat pe ea, Hristos s'a arătat pironit pe Cruce”.

Cum se aşază brațele crucii de acurmezișul, punctul lor de întărire închipuește pe Hristos, în care se întăresc toate din cer și de pe pământ, căci „toate printre Insul s'au făcut și fără de Dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut” [Io. 1, 3]; și dintr-Insul pleacă toate binecuvântările în cele 4 părți ale lumii, ca să putem cunoaște... ce este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea [Efes. 3, 18] harurilor Sale. Așa este Crucea semnul nemărginitiei iubiri a lui Dumnezeu între noi; simbolul împlinirii celei mai mari milostiviri către noi, prin jertfa pe care Domnul a adus-o pe acest altar pentru măntuirea noastră.

Crucea este un învățător dumnezeesc către noi, școală a înțelepciunii și învățăturii de măntuire. Brațele ei ne predică indemnul către fapte bune, cu amândouă mâinile: partea de sus ne încrănează, că de acolo vine răsplata acestor fapte; iară lungimea din jos grănește de răbdarea îndelungată, prin care dobândim măntuirea noastră.

Asemenea a fost închipuită Crucea prin stropirea usciorilor cu sânge în Egipt, ca să cunoască Dumnezeu casele în care locuiesc fiii Săi și să-i acoperă de peire [Efere 12, 13]. Prin sângele dumnezeesc, cu care Hristos Domnul a stropit Crucea, se osebesc curățându-se ceice poartă în inima lor Cruce a Domnului și se împărtășesc cu acest sânge sfânt, în sf. cuminăcătură, spre măntuire.

Crucea a fost închipuită prin toagul lui Moisi, cu care lovind în stâncă, a tășnit apă [Fac. 17, 5] și a băut adunarea poporului în pustie [Num. 20, 11] și a scăpat de moarte. Așa a lovit prin Cruce Domnul stăpânirea diavolului și a nimicit meșteșugurile lui. și a lovit porțile zăvorâte ale raiului și ni le-a deschis, ca să ne putem adăpa cu apa vieții veșnice, bucurându-ne de fericirea Hanaanului celui de sus. Crucea este și pentru noi cheia porții raiului.

Crucea a închipuit-o brațele înținse ale lui Moisi în rugăciune [Efere 17, 11–12], și noi, ori de câte ori ridicăm spre Dumnezeu rugăciunea noastră în semnul Crucii, se birue puterile intunericului, cum odinoară biruia Israel pe Amalia. Iar când

lăsăm să cadă, să scadă cinstea Crucii în viața noastră, biruie răul și păcatul, cum biruia Amalia, când lâncezea Moisi și lăsa să-i cadă mâinile.

„Crucea însemnând Moisi... cu toagul Marea roșie a despărțit și a trecut pedestru Israel... însemnând nebiruia armă... spre putere și spre întărire [Catavasii].

Precum odinoară lemnul pus în Mera, apa amară, o a îndulcit, [Efere 15, 25] așa Crucea îndulcește amărăciunile vieții acesteia prin puterea, prin lucrarea și rodurile ei, ca un neseacat izvor al binecuvântărilor. De aceea spune sf. Apostol: „Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos”.

Cruce a însemnat Iacob, punându-și mâinile peste capul fiilor săi, spre binecuvântare [Fac. 48, 13–14]. și la fel a fost simbolizată Crucea prin lemnale de jertfă, pe cari Isac, fiul făgăduinței le ducea pe urmări săi [Fac. 22, 6]. La aceeași jertfelnicie de noi însine, spre mărirea lui Dumnezeu și spre măntuirea noastră ne cheamă Domnul: „Cel ce vrea să vină după Mine, să se lăpede de sine

să-și ia Crucea și să-mi urmeze Mie” [Mc. 8, 34].

„Crucea e păzitoarea a toată lumii, crucea podoaba bisericii, Crucea stăpânirea împăratilor, Crucea întărirea credincioșilor, Crucea îngerilor mărire și dracilor rană” [Svetilna Crucii]. Si totuși lumea stă și azi în fața Crucii, ca și odinoară pe dealul Golgotei, împărțită în tabere: „celor peritori nebunie este... Unii o batjocoresc prin faptele și viețuirea lor; alții grăesc osândă, cum fac cei căzuți în rătăcirile sectare; iarăș alții, ceice și-au pierdut încrederea în Dumnezeu, o privesc cu desnădejde. Numai puțini îngenunchiază cu smerenie la poala Crucii, blânzi cu încredere și cu nădejde nelndoienică, ca odinoară, Maica Domnului și Ucenicul iubit și femeile credincioase, cari n'au părăsit pe Domnul pe tot drumul Crucii și au stat acolo până în sfârșit.

Ca niște soldați credincioși în jurul steagului biruitor, noi ne strângem în jurul Sfintei Crucii, semnul iubirii lui Dumnezeu către noi, și a iubirii noastre către Hristos Mântuitorul nostru.

(Continuare în numărul viitor).

Din fronturile Oastei Domnului.

Sfințirea steagului din com. Mădei-Neamț. — Un inginer silvic intră în Oastea Domnului.

Cucernice părinte! În 28 Martie a avut loc sfîntirea steagului din parohia Mădei-Neamț. Să desfășurăt cu mare entuziasm creștinesc lăudă parte peste 800 creștini.

In vorbirea de deschidere ținută de parohul Paul Ungureanu s'a evidențiat destul de clar: Că ostașii toți suntem dela botez, dar prin păcatele noastre fără a ne da seama suntem dezertori, desertați din tabăra lui Hristos și fugiti la dușman: satana

Deci scopul acestei organizații creștinești este vechiu: de-a înturna sufletele rătăcite la biserică, la Dumnezeu, la măntuire.

Deci noi ostașii Domnului suntem luptători pentru întoarcerea rătăcitorilor, a bătăilor, a celorice sudură de cele sfinte și a tuturor plăcătoșilor despărțitori de Dumnezeu prin ticăloșile lor.

Său ținut apoi cuvântări de dl învățător I. Popescu, directorul șc. Mădei, care a trezit iarăși sufletele însomnorate de păcate. A vorbit apoi dl învățător D. Mohoreanu tratând despre scopul și rostul vieții aici pe pământ îndemnând ca toată lumea să se facă cu adevărat luptători ai lui Hristos.

Printre cuvântările conferențiarilor ostașii ai Domnului s'au recitat poezii mișcă-

toare, din carte Oastea Domnului de copii dela școli. La această solemnitate au luat parte și personalul Domeniului Coroaei Borcea.

Bucuria noastră este cu atât mai mare cu cât dl inginer silvicultor Ion Ciupaldă, ținând o sgaduitoare cuvântare, a stârșit declară că se înscrise în Oastea Domnului și alături de noi va lupta pentru apărarea credinței, a Bisericii ortodoxe și readucerea sufletelor către măntuire. (vom da într-un număr viitor această vorbire, aici la foaie).

Serbarea s'a sfârșit cu un mare entuziasm că nu-si dau rând a se înscrise toți în registrul Oastei lui Hristos nu numai din această parohie, ci din toate parohiile vecine a se face luptători vrednici ai lui Hristos și se hotărscă a nu mai fuma, a nu mai intra prin crășme, a nu mai sudni de cele sfinte și a se lăsa de toate reale ce duc sufletul la foc.

Dumnezeu să-și ajute pă. Trifa, căci prin Prea C. Ta lucrează Domnul nostru Iisus Hristos la îndreptarea noastră către Dumnezeu.

„Oastea Domnului“ din Mădei (jud. Neamț) Of. Borcea.

Oastea noastră crește.

Prea luminat părinte sufletesc! De când cetesc foaia „Lumina Satelor“ și cărțile dela D-Voastră, m'am aflat vinovat la toate punctele și mustărandu-mă conștiință rog pe bunul nostru Mântuitor să ne ierte și să ne primească, cum i-au primit pe cei din ceasul al 11-lea, având încredere că ne veți înscrise și pe noi în rând eu ceialalti luptători ai vrăjămoșului.

Costan Sagmar, cantor greco-catolic și soția mea Dote Sagmar, comuna Guga, jud. Sălaj.

Cucernice părinte! Adunându-ne la multe adunări, în care ne-a vorbit căntărețul bisericesc Berchetaru C-tin despre Oastea Domnului și cetindu-ne carte cu fiul perdut și alte cărți dela Oaste, Vă rugăm a ne înscrise și pe noi în Oastea lui Iisus Hristos.

Vasile I. N. Dicu cu soția Matilda V. L. N. Dicu, Tânărescu Gh. Nicolae cu soția Maria T. Nicolae Ioana V. Răducan, Lucas G. Tânărescu, toti din com. Model (jud. Ialomița) Of. Călărași.

Din învățaturile Sfintilor Părinti

ce spune sfântul Ioan Gură de aur despre taina sfintei Cuminecături.

Mulți din voi se împărtășesc din jerifa aceasta o singură dată în cursul anului, alii de două ori, iar alii mai de multeori. Pe care oare vom aproba noi? Pe cei ce se împărtășesc odată sau pe cei de mai multe ori, ori pe cei de mai puține ori? Nici pe cei de odată, nici pe cei de multe ori, nici pe cei de puține ori, ci pe cei cu cuget curat, pe cei cu inima curată, pe cei cu viață fără de prihană.

Unii ca aceștia, apropie-se pururea, iară de nu sunt așa, să nu se apropie. De ce? Fiindcă își au cu sine judecată, și osândă, și pedeapsă nespusă. Să nu te minunezi de aceasta căci precum mâncarea, ce prin natura sa este hrănitoare, cade într-un stomac bolnav și bicicnic, și vatamă total și strică, devinând cauza boalelor, întocmai așa se petrece și cu împărtășirea sfintelor și Dumnezeștilor taine. Te bucuri de masa cea duhovnicească, de masa cea împărtășescă, și tu îți umpli gura cu lut? Ești uns cu mir, și tu te mânăști cu putoare? Să după trecerea unei săptămâni te dedai iarăși celor dintâi?

Spune-mi te rog: dacă după trecerea a patruzeci de zile dela însănătoșarea ta de o boală lungă, te dedai iarăși acelorași mâncări aducătoare de boli, oare nu ai pierdut și munca ta dinainte?

Patruzeci de zile întrebunțezi pentru sănătatea sufletului și poate că nici patruzeci, și așteptă ca să îmblândești pe Dumnezeu? Te joci, o omule!

Aceasta o spun, nu împiedecându-vă dela apropierea de cele sfinte odată în cursul anului, ci pentru că voiesc a vă apropia necurmat de ele.

După sfânta împărtășire, imediat se petrec bejii și după ce te-ai făcut părtaș săngelui stăpânului, în loc de post și priveghere, tu benchetuești și te îmbeți.

Când tu mânânci ceva bun și plăcut te păzești pe sine-ți ca nu cumva prin vre-o altă mâncare să vatamă pe cea dinainte, iară când te împărtășești cu Duhul sfânt, tu introduci dezmerdări satanicești.

Gândește-te ce făceau apostolii, când se împărtășau din acele cine sfinte? Oare nu stăruiau în rugăciuni și cântări? Oare nu în privegheri sfinte? N'ai auzit că și acei trei mii din început, după ce se bucurau de sfânta împărtășire, stăruiau într-o rugăciuni și în învățătură iară nu în betii și petreceri?

Mai înainte de a te împărtăși postești, ca oricum să te areți vrednic de împărtășire,

dară după ce te împărtășești, în loc să întinzi mai departe înțelepciunea și cumpătarea, tu toate le dezlegi, deși dealtfel nu este tot una: de a fi treaz înainte de împărtășire, cu de a fi treaz după împărtășire. În adevăr iubiților, că trebuie de a fi cineva cu trezire în amândouă cazurile, dar mai ales după ce a primit pe mire, mai înainte de împărtășire, pentru că să fie vrednic de a-l primi, iară după împărtășire, pentru că să nu se arate nevrednic de sfintele ce a primit.

Dară ce? Oare trebuie a posti după împărtășire? Eu nu spun aceasta, și nici nu silesc pe nimeni. Este bine de a face și aceasta, însă eu nu silesc pe nimeni, ci sfătuiesc de a nu se desmierda cineva cu îmbuibăriile.

Cercetează-ți cu luare aminte mâna dreaptă, limba, buzele, care au devenit porțile de intrare ale lui Hristos. Gândește-te la timpul în care te apropii de sfintele taine și îndreaptă-ți cugetul spre cina Domnului, spre priveghierea ucenilor din acea noapte sfântă, gândindu-te că Iuda s'a dus și la vândut pe Domnul după ce să împărtășești cu nevrednicie.

De aceia, ca nu cumva spre judecată și osândă să facem aceasta. Ai auzit imnuri Dumnezești? Ai văzut nunta duhovnicească? Te-ai bucurat de masa împărtășescă? Te-ai umplut de Duhul sfânt? Ai jucat împreună cu Serafimii? Te-ai făcut părtaș puterilor celor de sus? Apoi atunci nu arunca un har atât de mare ca acesta și nu vârsa tezaurul.

„Caritatea“ iar a jucat în post.

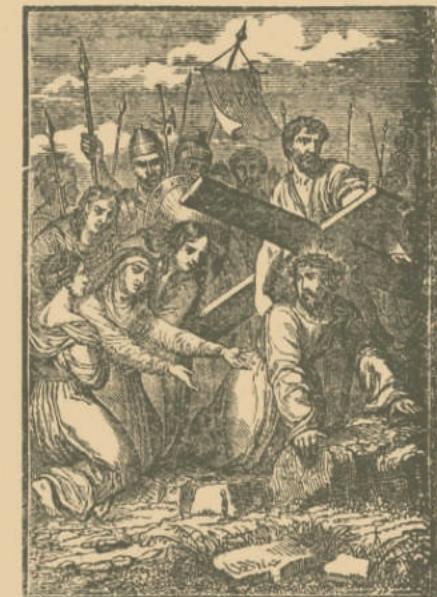
Mai anii trecuți am scris aici la foaie despre cum societatea de binefacere a femeilor din Cluj, „Caritatea“, a aranjat ceaiuri dansante în postul Paștilor, până chiar și în Dumineca sf. Cruci.

Ziarele din Cluj ne vestesc că și în postul acesta lucrurile s-au petrecut totașă. Ziarul „Patria“ din Cluj a publicat pe două rânduri invitația „Carității“ la un „ceaiu dansant“ aranjat de „doamnele române“, așa că o petrecere cu muzică și dans. Cum chemarea era pe Sâmbătă seara din Dumineca a doua și a patra a sf. post — desigur petrecerea și dansul s-au prelungit până în zorii Invierii Domnului.

Brava vouă doamnelor dela Cluj! Nu știu de sunteți dela „Agru“ sau dela „Societ. ort.“, dar o așa activitate mai înțelegem și noi. Mariile și Magdalenele de odinioară au plâns pe Domnul în drumul Crucii, iar voi aran-

jați ceaiuri dansante în post. Plata și răsplata voastră multă va fi... în ceriuri.

Bine am mai „înaintat“ și noi Românilor. Săpoi ne mirăm de ce-i tot rău în lume.

Mariile și Magdalenele de odinioară au plâns pe Domnul în Drumul Crucii... cele de azi joacă în Postul sf. Paști.

O, Isuse, Domnul meu.*

Text de I. Tudusciuc

notată de prof. T. Popovici.

Lin.

1. O, Isuse, su - se, Dom - nul meu,
Sliu că n'ai fost vi - no - val,

Mă gân - desc la chi - nul lău,
Ci pen - tru al meu pă - cat

Mă gân - desc ne - con - te - nit,
De ji - dovi ai fost mun - cit

Uai, ce mult ai su - fe - rit.
Si pe răs - tug - nit.

O, Isuse, Domnul meu
Mă gândesc la chinul Tână,
Mă gândesc neconitenit,
Vai! ce mult ai suferit.

Știu că n'ai fost vinovat;
Ci, pentru al meu păcat
De jidovi și fost muncit
Si pe cruce răstignit.

Cum oare să-ți mulțumesc?
În ce chip să Te slăvesc?
Cine oare poate spune?
Căci nu este om pe lume

* Aceasta e a doua cântare religioasă pe care părintele, profesor de muzică, Timotei Popovici, ne-a dat-o pentru Oastea Domnului. E o poezie a iubitului nostru luptător, I. Tudusciuc, armonizată pe melodie de colindă (Trei crăi dela Răskrit din cartea de colinde și cântece de stea: *Florile dulce I.*, pentru cor mixt și de bărbați, publicată de prof. T. Popovici). E o cântare duioasă și foarte potrivită pentru săptămâna Patimilor.

Stimate domnule părinte sufletești!
Și eu subscrise eram ca te-ți creștinii de azi, trăiam în orbirea mea sufletească și aşteptând moartea liniștită, fără de a mă gândi de sunt vrednic de viață de veci.
Dar bunul Dumnezeu v-a trimis pe sfintă Voastră ca pe o soție să ne deșteptăm și să vedem că suntem de nevrednici de Im-

părtăția cerească. Așa deșteptându-mă și eu și văzând cum am trăit, plâng trecutul meu și rog pe bunul Isus să-mi dea timp ca să trăiesc după voia Lui, căci văd că e foarte bine și ușor. Vă rog a binevoi a mă inserie și pe mine în Oastea Domnului Isus.

Saveta Sambor din Pecica, do-mihiată în Lugoj, jud. Severin.

Peștră săptămâna Patimilor.

Eu n' am cruțat — zice Domnul — nici chiar pe Fiul Meu cel iubit, ci pentru voi toți l-am dat pe Dânsul

(Romani 8, 32).

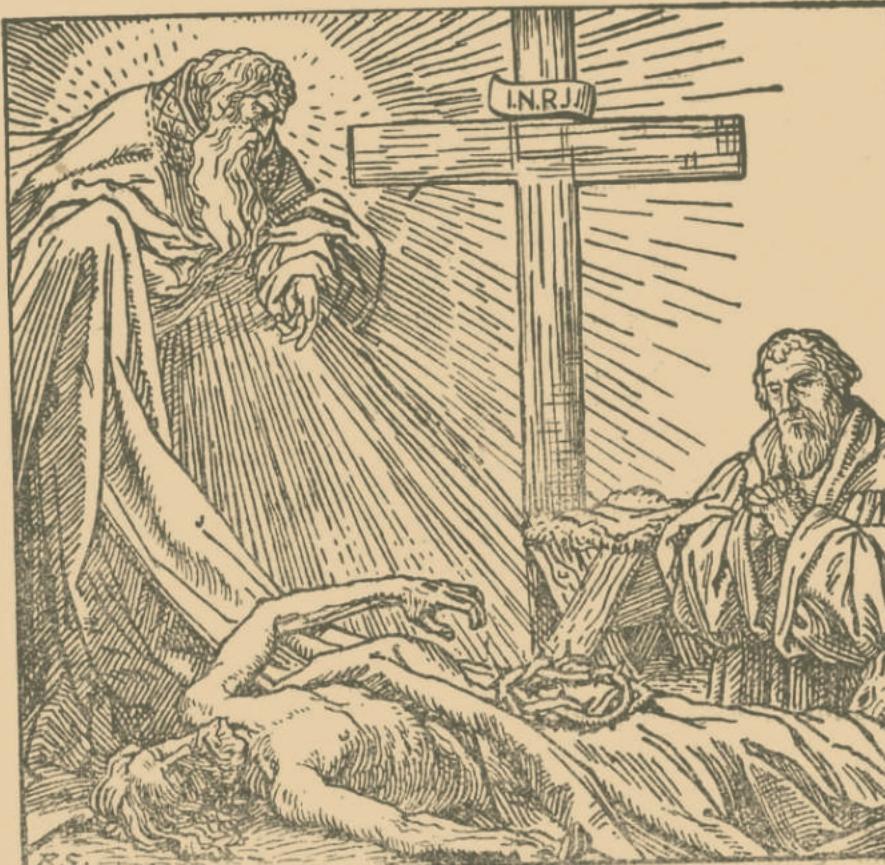
Intrăm în săptămâna cea mare a Patimilor; timp de evlavie și duioșie sufletească. Numai cât această duioșie n'ar trebui să fie trecătoare, ci statornică. Săptămâna Patimilor, cu Jertfa cea mare a Crucii, trebuie să stea deapururi săpată în gândul și în inima noastră.

In fața Jertfei de pe Crucea Golgotei trebuie să se cunoscă neîncetătoată făptura noastră dându-ne seamă că păcatul nostru a fost atât de mare încât a trebuit să moară pentru noi însuși Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu.

Deasupra Crucii lui Isus cel restignit și omorât pentru păcatele noastre, stă Tatăl crescându-ne: veți cu câtă dragoste v' am iubit pe voi... Eu n' am cruțat nici chiar pe Fiul Meu cel iubit, ci pentru voi toți l-am dat pe Dânsul spre moarte (Romani 8, 32)... am omorât pe însuși Fiul meu cel scump pentru voi și măntuirea voastră... nu atât Iudeii l'au omorât pe Fiul Meu cel iubit, ci Eu însuși l-am dat spre moarte pentru voi și măntuirea voastră... Eu am făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea voastră a tuturora (Isaia 53, 6)...

Ce veste înfiroșătoare și plină de răspundere sufletească este aceasta!

Fratele meu! Dumnezeu este dragoste. El a jertfit pe însuși Fiul Său pentru tine și măntuirea ta. Dar eu te întreb, cum

stai tu față de o dragoste cu aceasta? Ai primit tu această dragoste? Este viața ta un răspuns la această dragoste? Te-ai împăcat tu cu Dumnezeu prin jertfa și dragostea aceasta, ori ești și acum tot în vrășmășie cu El? Eu te rog fericite, primește dragostea aceasta... primește-l pe Isus cel restignit pentru tine și măntuirea ta. Eu te rog fericite, fratele meu, împacă-te îndată cu Dumnezeu prin sângele Crucii Fiului Său (2 Cor. 5, 18, Colos. 1, 20). Primește acest neprețuit dar ce îi se îmbie căci altcum în ziua cea mare a judecății vei auzi această teribilă judecăță:

Eu sunt Dumnezeu, care am omorât pe Fiul Meu pentru păcatele tale, dar tu n' ai primit această jertfa de măntuire. Fiul Meu mă îndeamnă acum să te judec pentru moartea Lui. Împotriva ta strigă cerând răzbunare, sângele Fiului Meu, strigă ranele Lui, strigă patimile Lui. Eu sunt

judecător și Tată. Ca judecător te judec pentru dreptatea Mea, iar ca Tată te judec pentru Fiul Meu...

Să primim fără zăbavă cel mai mare dar pe care ni-l îmbie ceriul și crucea Golgotei.

Rugăciune.

O, Dumnezeule, aud și înțeleg soluția: pe însuși Fiul Tânăr cel scump, L-ai omorât pentru mine și măntuirea mea. Mă cunosc, o Dumnezeule, sănătatea nunchiată lângă taina aceasta. Mă cunosc gândindu-mă că pentru un ticălos și nemernic ca mine, ai făcut jertfa aceasta. O, Dumnezeule, cu ce voi răspunde eu la o astfel de dragoste? Eu n' am nici un răspuns, o Doamne, decât lacrimile mele. Copleșit și biruit de o dragoste ca aceasta, eu cad plângând la picioarele Crucii Fiului Tânăr.

Isuse, preadulcele meu Mântuitor, cu ce voi răspunde eu, ticălosul, la o astfel de dragoste, ce mi-ai arătat? Dă-mi lacrimi, o Isusul meu, să mă plâng pe mine și păcatele mele. Si dă-mi putere, o Hristosul meu, să mă răstignesc împreună cu Tine, ca să nu mai trăiesc eu, ci Tu Doamne să trăiesc în mine (Galanți 2, 20)... să nu maiflu al meu, ci să fiu numai al Tânăr, căci Tu m' ai recumpărat cu un preț atât de mare (1 Corinteni 2, 23 și 6, 19).

Cu ce voi răsplăti, o Isuse al meu, acest dar mare ce mi-ai arătat? Lumea mă muștră că vorbesc prea mult despre Tine și jertfa Ta cea sfântă. Dar până ce moartea îmi va închide grâu, eu voi răspândi neîncetă despre o dragoste ca aceasta. De te volu ulta Ierusalime — de te volu ulta o Isuse cel răstignit — ultată să fie dreapta mea.

O, Domne, învățătură și luată pe scurt din foaia „Oastea Domnului”, numărul ce a ieșit acum de închinare sfintelor Patimii).

(Această învățătură e luată pe scurt din foaia „Oastea Domnului”, numărul ce a ieșit acum de închinare sfintelor Patimii).

În grădina Getsimani.

În grădina Getsimani
Era plină de dușmani,
Tot dușmani de-al Domnului
Erau tot neamuri de-a lui,
Să Iuda l-a sărutat
Să ostașii l-au legat,
Să l-au dus la Caiata
Unde lăbătau cu palma,
Să l-au dus și la Pilat
De haine l-au desbrăcat,
Să Pilat l-a întrebat
Care-ți este vina Ta?
Iar Domnul cuvânt nu-i da
Numai ochii-i lăcrima,

Judecătorul Părinte
Mânila și le-a spălat,
Nu-s vrednic de a judeca
Pe un om ca acesta.
Oh, fraților mei iubiti
Sus la Golgota priviți,
Să priviți pe deal în sus
Unde l-au dus pe Isus,
Să priviți și voi surori
La dealul cel cu dureri,
Unde Isus au strigat
Tată de ce m'ai lăsat?

Trimis de Zenovia Lungu,
din Măleni.

Oastea noastră crește.

Declarăție! Subsemnatul Feruca Dumitriu, învățător director în comuna Arieșul-de-câmp, jud. Satu-Mare, prin aceasta declar că din convingere și înință curată voiesc a fi înscris în „Oastea Domnului” și pentru măntuirea sufletului meu. Totodată declar că voi cănta și voi lupta să aducă și pe alte suflete năcăjite pe calea scumpului Isus.

Mă voi feri în viață de tot vițul rău ce domnește în societatea de azi, urmând pe Domnul Isus, care fie lăudat în vîcă. Amin.

Feruca Dumitriu, inv.-dir.

Căcernice părinte Trifă! Subsemnatul sătul de făcut răutăți în această lume vremelnică, m' am hotărât să mă lăpăda de jugul păcatelor și a urmă calea măntuirii sufletești; — pentru care cu umiliță Vă rog a mă înscrive și pe mine în Oastea Domnului, sfătuind că voi fi un vrednic ostaș pentru Oastea Domnului Hristos. De asemenea Vă rog să înscrive în Oastea Domnului și pe soția mea Despina Coatu și pe copiii mei Elena, Dianu, Ecaterina și Vasile-Emil.

Vasile I. Coatu, funcționar în serviciul tehnic al jud. Vaslui.

Din fronturile Oastei Domnului.

Raport Nr. 2 dela Oastea Domnului din jud. Tecuci.

Duminică 23 Martie a. c. a avut loc în comuna Corod, cea mai mare comună rezidențială din jud. Tecuci, cercul pastoral din această regiune. Ostașii Domnului din această comună, care lucrează neîncetă pentru răspândirea cuvântului Domnului în toate părțile, cu prilejul sănătății cercului pastoral, au cutreverat toate casele, îndemnând, atât cu cuvântul că și prin afișe tipărite, pe locuitori săpe să luă parte la Sfânta slujbă a Liturghiei și la predica fratelui nostru Traian P. Corodeanu, avocat din Tecuci, ostaș al Domnului.

Biserica Adormirea Maicii Domnului, unde s'a săvârșit Sfânta slujbă a Liturghiei de către preotul Bordeș, n'a putut cuprinde toată lumea care a avut dragoste să luă parte, astfel că mulți au fost nevoiți să sta afară, dar cu urechele sănătății să presteze căt de puțin din mireasca duhovnicească a slujbei și a predicei. Fratele nostru Corodeanu a tâlcuit Sfânta Evanghelie din acea zi: „Cine vrea să vie după Mine, să se lepede de sine, să-și ea crucea sa și să urmeze mie”, arătând că numai aceia cari se trezesc din somnul în care lăsă cufundat diavolul prin narcoticul necredinței sau al îndoielii și se iau la luptă pe viață și pe moarte cu îspitele trupului, ale lumeni și ale diavolului, adică din creația adormiți se prefac în ostașii ai Domnului, numai aceștia urmează

povația Domnului și deci numai ei vor primi răspunsul a mult dorită a Domnului.

După amiază, cercul pastoral a continuat în Biserica Sfintii Voivozii, cea mai mare biserică din sat, spre a putea sănătății partea tot poporul. După ce au vorbit preoții Tenie și Patrichi despre Milostenie și Počință, fratele nostru Corodeanu a continuat predica. Începută dimineață în Biserica Adormirea Maicii Domnului, stăruind asupra marii datorii a zilei de astăzi, înarmarea noastră cu credință puternică și tubire plină de foc pentru Dumnezeu, spre a ne putea împotrivi puhoiul de nelegiuire și de necredință ce ne amintează de la Nistrul și spre a topi ghisa dușmaniei dintre noi și dintre partidele politice cari, prin vrajba dintre ele, primejduse: interesele cele mari ale statului și ale neamului românesc. Deasemeni, fratele nostru a sărăuit, asupra trebuinței că ostașii Domnului să se mărturisească că mai dea și să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului.

Cu acest prilej, fratele nostru Corodeanu a ridicat și o scură, dar vie rugăciune, pentru revărsarea miliei Domnului asupra nenorociților frați creștini din Bucovina.

Lumea a plecat mulțumită și înălțată dela ședința cercului pastoral din ziua de 23 Martie a. c., și avem nădejde că sămânța ce s'a aruncat de cucerinii preoții